

Studia podyplomowe z zakresu Surdopedagogiki dla pedagogów i nauczycieli Nr 17

Aktualne problemy Surdopedagogiki

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1.S.W3 E.1.S.W9	<p>Słuchacz: ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat współczesnego interdyscyplinarnego charakteru surdopedagogiki i jej związku z innymi naukami;</p> <p>zna definicje i klasyfikacje osób z wadą słuchu oraz terminologię surdopedagogiczną</p> <p>ma wiedzę o metodach komunikowania się osób z wadą słuchu i wykorzystywania ich w praktyce surdopedagogicznej</p> <p>ma wiedzę o specjalnych potrzebach osób z wadą słuchu w zakresie edukacji, rehabilitacji oraz terapii</p> <p>ma wiedzę o współczesnych systemach rehabilitacji kształcenia i wychowania osób z wadą słuchu w Polsce i w innych państwach</p> <p>ma wiedze na temat problemów tożsamości osobowej i społecznej osób niesłyszących</p>
		Umiejętności
	E.1.S.U3 E.1.S.U7	<p>potrafi wykorzystywać aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu surdopedagogiki przy analizowaniu problemów kształcenia dzieci z wadą słuchu</p> <p>potrafi analizować, interpretować i prezentować poglądy czołowych surdopedagogów na temat sposobów rehabilitacji, kształcenia i wychowania osób z wadą słuchu</p> <p>potrafi analizować współczesne modele opieki, kształcenia i wychowania dzieci z wadą słuchu</p> <p>rozumie dylematy tożsamościowe społeczności osób Głuchych</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1 E.1.S.K2	<p>przyjmuje właściwą postawę wobec osób z wadą słuchu oraz alternatywnych sposobów komunikowania się z nimi</p> <p>prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga</p> <p>akceptuje społeczność osób Głuchych i ich prawa</p> <p>szanuje zasady postępowania surdopedagogicznego i rozumie ich znaczenie</p> <p>widzi i rozumie potrzebę stałego poszerzania swojej wiedzy i rozwijania swoich umiejętności</p>

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Miejsce surdopedagogiki w naukach humanistycznych, interdyscyplinarny charakter surdopedagogiki

2. Pedagogiczne i społeczne klasyfikacje osób z wadą słuchu, terminologia obowiązująca w surdopedagogice
3. Społeczne funkcjonowanie osób słabosłyszących i niesłyszących/Głuchych
4. Problemy, dylematy tożsamości osobowej i społecznej osób Głuchych
5. Tożsamość kulturowa osób Głuchych
6. System opieki, kształcenia i poradnictwa dla osób z wadą słuchu: instytucje oświatowe, medyczne, organizacje społeczne
7. Cele kształcenia i wychowania obowiązujące w surdopedagogice
8. Zasady surdopedagogiki
9. Metody rehabilitacji słuchu i mowy stosowane w surdopedagogice
10. Alternatywne metody komunikacji językowej osób głuchych : (PJM, SJM)
11. Czołowi surdopedagodzy i ich poglądy na temat sposobów rehabilitacji, kształcenia i wychowania osób z wadą słuchu
12. Kompetencje zawodowe i osobowościowe surdopedagoga.

Nauka o języku		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W12.	<p>Słuchacz: ma opanowane podstawowe wiadomości z zakresu cech języka, funkcji języka i wypowiedzi</p> <p>zna strukturę systemu językowego: podsystem fonologiczny, morfologiczny, składniowy</p> <p>zna strukturę aktu komunikacji oraz typy aktów mowy</p> <p>ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat zróżnicowania współczesnej polszczyzny</p>
		Umiejętności
	E.1S.U12.	<p>umie przeprowadzić analizę morfologiczną oraz analizę słowotwórczą form językowych</p> <p>umie przeprowadzić analizę składniową: zdanie pojedyncze i złożone. Rozpoznaje i nazywa części zdania, schematy zdaniowe i ich typy</p> <p>umie przeprowadzić analizę struktury semantycznej słownictwa</p> <p>doskonali umiejętność posługiwania się językiem polski</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1 E.1.S.K2 E.1.S.K3	<p>szanuje kulturę języka polskiego i prezentuje właściwą postawę wobec języka ojczystego</p> <p>posługuje się poprawnym językiem polskim w relacjach społecznych z osobami z wadą słuchu</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicja języka. Język naturalny. Język a mówienie. Język jako system znaków konwencjonalnych. Cechy języka. 2. Funkcje języka i wypowiedzi. Typy funkcji wypowiedzi. 3. Struktura aktu komunikacji. Pragmatyka. Typy aktów mowy. 4. Struktura systemu językowego: podsystem fonologiczny, morfologiczny, składniowy. 		

5. Słowotwórstwo. Typy procesu słowotwórczego derywacja i jej rodzaje. Kategorie słowotwórcze rzeczowników, czasowników, przymiotników i przysłówków.
6. Składnia. Zdanie. Rodzaje zdań: zdanie pojedyncze i złożone. Części zdania. Schematy zdaniowe i ich typy.
7. Definicja morfemu. Typy morfemów i ich klasyfikacje. Rola fleksji i słowotwórstwa w systemie językowym.
8. Podział leksemów na klasy funkcjonalne (tzw. części mowy).
9. Analiza morfologiczna a analiza słowotwórcza.
10. Analiza składniowa.

Fonetyka i ortofonia		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W12.	Śluchacz: ma elementarną, uporządkowaną wiedzę w zakresie fonetyki języka polskiego, klasyfikacji głosek języka polskiego
		rozumie czym jest koartykulacja, upodobnienia fonetyczne. Rozumie dwufunkcyjność litery „i”
		Zna sposoby i zasady zapisu artykulacji wadliwej przy użyciu międzynarodowego alfabetu fonetycznego
		Zna formy wadliwej wymowy (substytucja, elizja, deformacja)
	E.1S.U12.	Umiejętności
		potrafi zróżnicować głoski języka polskiego i dobierać pary opozycyjne
		potrafi wyjaśnić kiedy określone formy są zaburzeniem a kiedy zgodne z normą rozwojową
		potrafi dokonać transkrypcji fonetycznej tekstów
		potrafi rozpoznać cechy głoski realizowanej wadliwie i ją zapisać
		potrafi skutecznie wykorzystać emisję głosu do interpretacji tekstów dla dzieci, umie recytować wierszyki
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1	prezentuje poprawną wymowę polską
	E.1.S.K2	szanuje kulturę języka polskiego
	E.1.S.K3	
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe wiadomości z zakresu fonetyki i fonologii, działy fonetyki i fonologii i ich przedmiot 2. Definicje głoski i fonemu 3. Klasyfikacje i charakterystyka samogłosek polskich i spółgłosek z uwzględnieniem różnych kryteriów 4. Zasady zapisu fonetycznego 5. Koartykulacja i upodobnienia fonetyczne. Dwufunkcyjność litery „i” 6. Różnice w pisowni i wymowie. Fonetyka międzywyrazowa 		

7. Zasady wymowy polskiej. Geminaty. Wygłos
8. Cechy prozodyczne języka i ich związek z wymową
9. Ćwiczenia ortofoniczne.

Podstawy audiologii i nowoczesne sposoby protezowania osób z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W1.	<p>związek surdopedagogiki z naukami medycznymi (laryngologią, otolaryngologią i foniatrią) i technicznymi w zakresie opracowania teorii i praktyki</p> <p>ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę na temat budowy i fizjologii narządu słuchu; przyczyn rodzajów i stopni uszkodzenia słuchu</p> <p>zna wskaźniki subiektywnych i obiektywnych metod badań słuchu; ma wiedzę na temat różnic między testami diagnostycznymi a przesiewowymi badań słuchu</p>
		<p>ma wiedzę na temat nowoczesnych sposobów protezowania osób z wadą słuchu, na temat budowy i zastosowanie aparatów słuchowych, a także zna zasady prawidłowego aparatowania; ma wiedzę na temat budowy i zastosowanie implantów ślimakowych oraz implantów pniowych, a także zna zasady kwalifikowania pacjentów do wszczepu implantu ślimakowego i implantu pniowego, ma wiedzę na temat środków technicznych wspomagających słyszenie – zna ich budowę, rodzaje i przeznaczenie</p>
		Umiejętności
	E.1S.U1.	<p>potrafi analizować i charakteryzować uszkodzenie narządu słuchu uwzględniając przyczynę czas wystąpienia uszkodzenia, typ, stopień</p> <p>potrafi dokonać pogłębionej diagnozy audiologicznej uszkodzenia narządu słuchu - sporządzić wykres krzywych słyszenia (audiogram)</p> <p>Umie zinterpretować dane z audiogramu i na tej podstawie scharakteryzować uszkodzenie narządu słuchu</p>
		<p>Potrafi wykonać proste behawioralne badanie przesiewowe w celu ustalenia ewentualnej wady słuchu</p>
		Kompetencje społeczne (absolwent jest gotów)
	E.1.S.K1 E.1.S.K2	<p>dokonyuje krytycznej oceny wiedzy i umiejętności własnych oraz innych specjalistów, kreatywnego w zakresie diagnozowania, dopasowania odpowiedniego środka technicznego oraz planowania terapii słuchowej dziecka z wadą słuchu</p> <p>potrafi współpracować ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-</p>

		rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka z wadą słuchu
		rozumie potrzebę podnoszenia swoich kwalifikacji w zakresie metod diagnozy i terapii dziecka z wadą słuchu

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Audiologia i jej subdyscypliny
2. Anatomia, fizjologia i higiena narządu słuchu
3. Charakterystyka uszkodzeń narządu słuchu ze względu na miejsce, czas i stopień uszkodzenia narządu słuchu
4. Przyczyny uszkodzenia narządu słuchu.
5. Grupa wysokiego ryzyka dla wady słuchu
6. Diagnoza wady słuchu - badania przesiewowe, badania orientacyjne i behawioralne obiektywne metody badania słuchu
7. Badanie szeptem i mową
8. Badanie audiometryczne – konstruowanie i analiza wykresu krzywych słyszenia
9. Nowoczesne możliwości protezowania osób z wadą słuchu
10. Budowa, rodzaje i zasady dopasowywania aparatów słuchowych, systemów implantów ślimakowych i implantów pniowych
11. Indywidualna i stacjonarna aparatura wspomagające słyszenie osób z wadą słuchu

Surdologopedia

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W6 E.1S.W7	<p>Słuchacz: ma podstawową wiedzę na temat diagnozy surdologopedycznej oraz stosowanych narzędzi diagnostycznych;</p> <p>zna rozwój mowy dziecka z wadą słuchu;</p> <p>ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o metodach terapii w surdologopedii oraz sposobów oceny postępów w rewalidacji dziecka z wadą słuchu;</p> <p>zna czynniki warunkujące rozwój mowy dziecka z wadą słuchu;</p>
		Umiejętności
	E.1S.U6 E.1S.U7	<p>zna metody diagnozy posiada elementarne umiejętności badawcze w zakresie diagnozy surdologopedycznej,</p> <p>potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć surdologopedycznych z dzieckiem z wadą słuchu</p> <p>potrafi przygotować w oparciu o diagnozę wstępną plan oraz opracować scenariusz zajęć surdologopedycznych dla dziecka z wadą słuchu</p>

		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1 E.1.S.K2	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu
		potrafi przyjąć odpowiedzialność za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z wadą słuchu
		Potrafi kształtować właściwe relacje pomiędzy surdopedagogiem – rodzicem- dzieckiem z wadą słuchu
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój mowy dziecka z wadą słuchu 2. Metody i narzędzia diagnostyczne w surdologopedii 3. Czynniki warunkujące rozwój mowy dziecka z wadą słuchu 4. Wychowanie słuchowe (etapy wychowania słuchowego), trening słuchowy w rozwoju mowy dziecka z uszkodzonym narządem słuchu 5. Rodzaje ćwiczeń wstępnych wspomagających proces mówienia dzieci z wadą słuchu 6. Pomocy dydaktyczno – rehabilitacyjne stosowane w rehabilitacji słuchu i mowy dzieci z wadą słuchu 7. Metody terapii surdologopedycznej 		

Elementy terapii integracji sensorycznej		
EFEKTY UCZENIA		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W7.	Słuchacz: zna teorię integracji sensorycznej - założenia metodologiczne, definicje, główne centra procesów integracji sensorycznej w układzie nerwowym;
		zna etapy rozwoju integracji sensorycznej; zna budowę i funkcjonowanie bazowych układów zmysłowych; zna zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka spowodowane dysfunkcjami procesów integracji sensorycznej (ruch,zachowanie, emocje
		Umiejętności
	E.1S.U7.	potrafi określić główne syndromy zaburzeń integracji sensorycznej:
		a) dysfunkcje układu somatosensorycznego – obronność dotykowa, dyspraksja
		b) dysfunkcje układu przedsionkowego – niepewność grawitacyjna, syndrom posturalno-okoruchowy;
		umie określić zaburzenia percepcji słuchowej i mowy w relacji do funkcji układów zmysłowych
		potrafi wymienić narzędzia diagnostyczne w metodzie integracji

		sensorycznej , przesiewowe próby kliniczne do wyłaniania problemów w rozwoju integracji sensorycznej u dziecka
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1.	widzi i rozumie potrzebę stałego poszerzania swojej wiedzy i rozwijania swoich umiejętności
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teora integracji sensorycznej i jej etapy rozwoju 2. Budowa i zaburzenia w funkcjonowaniu bazowych układów 3. Dysfunkcje układu przedsionkowego, dotykowego 4. Narzędzia dagnostyczne w SI 5. Program terapii uwzględniający SI 		

Psychologiczne podstawy rozwoju dzieci niesłyszących i słabosłyszących		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W2. E.1S.W10. E.1S.W9.	<p>Słuchacz: posiada wiedzę dotyczącą miejsce surdopsychologii w systemie nauk oraz zna terminologię stosowaną w ich zakresie;</p> <p>zna etapy oraz rozumie specyfikę rozwoju psychospołecznego dzieci z wadą słuchu (niesłyszących i słabosłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową)</p> <p>posiada wiedzę na temat procesu prawidłowego i zaburzonego rozwoju osoby z wadą słuchu: w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym</p> <p>zna zasadnicze czynniki określające rolę rodziny oraz środowiska społecznego w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka z wadą słuchu</p> <p>ma wiedzę dotyczącą werbalnych i niewerbalnych metod diagnozy psychologicznej dziecka z wadą słuchu</p>
		Umiejętności
	E.1S.U2. E.1S.U10. E.1S.U9.	<p>posługuje się terminologią z obszaru surdopsychologii, oraz wykorzystuje posiadaną wiedzę dla określenia i zdiagnozowania wpływu wady słuchu na specyfikę rozwoju dziecka</p> <p>umie wykorzystać wyniki badań psychologicznych w procesie rehabilitacji, edukacji i socjalizacji dzieci z wadą słuchu</p> <p>potrafi przygotować psychologiczne podstaw programu wspierającego rozwój dziecka z wadą słuchu z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i środowiskowej.</p> <p>potrafi komunikować się ze specjalistami i osobami spoza</p>

		środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1.	potrafi przyjąć odpowiedzialności za podejmowane decyzje, prowadzone działania i ich skutki, a także ujawnia gotowość współpracy z innymi specjalistami we wspomaganiu rozwoju i rehabilitacji dziecka z wadą słuchu
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Surdopsychologia jako subdyscyplina psychologii klinicznej 2. Specyfika rozwoju poznawczego, emocjonalnego oraz społecznego dzieci słabosłyszących i niesłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową 3. Metody badań psychologicznych dzieci z uszkodzonym narządem słuchu (diagnostyka surdopsychologiczna) 4. Procesy poznawcze a deprywacyjny wpływ głuchoty 5. Kształtowanie się osobowości dziecka z uszkodzonym słuchem 6. Rozwój społeczny dzieci z uszkodzonym słuchem 7. Rozwój emocjonalny dzieci z uszkodzonym słuchem 8. Funkcjonowanie dziecka z uszkodzonym słuchem w rodzinie (słyszących i niesłyszących rodziców) 		

POLSKI JĘZYK MIGOWY		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1.S.W9. E.2.SW3.	Słuchacz: ma podstawową wiedzę o strukturze PJM. ma elementarną wiedzę na temat językowych, społecznych i kulturowych aspektów komunikacji głuchych. zna zasady prowadzenia dialogu w PJM posiada wiedzę na temat metod nauczania dzieci z wadą słuchu wykorzystujących PJM w tym metod dwujęzycznych.
		Umiejętności
	E.1.S.U9. E.2.SU3.	umie posługiwać się alfabetem palcowym oraz liczebnikami, w tym liczebnikami inkorporowanymi. umie rozpocząć rozmowę z głuchym użytkownikiem języka migowego, przedstawić się oraz wyrazić prośbę, podziękowanie oraz przeprosiny. umie posługiwać się słownictwem języka migowego w zakresie podstawowym w następujących zakresach tematycznych: przedstawianie się, rodzina, dom, szkoła, kalendarz, określanie

		miejsca, państwa, miasta, pogoda, podróż, zdrowie, urzędy administracji publicznej, święta, cechy charakteru, wygląd, artykuły żywnościowe, zakupy, kultura Głuchych.
		umie tworzyć proste zdania twierdzące, przeczące i pytające z użyciem odpowiedniej ekspresji twarzy i ciała.
		umie przetłumaczyć proste teksty migowe na język polski oraz proste teksty polskie na język migowy.
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1.	prezentuje właściwą postawę wobec języka migowego oraz użytkowników języka migowego.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Rozwijanie umiejętności użycia regulatorów niezbędnych do komunikacji wizualnej (np. nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu wzrokowego, zwracanie na siebie uwagi, naprzemiennosc ról).
2. Zasady prowadzenia dialogu (np. zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi, potwierdzenie/zaprzeczenie informacji itp.).
3. Rozszerzanie słownictwa związanego ze szkołą, życiem codziennym, komunikacją miejską, poruszaniem się w różnych miejscach, osobowością człowieka, jego wyglądem, charakterem
4. Rozwijanie słownictwa tematycznego (m.in. na wakacjach, święta, przyroda, w mieście, na wsi itp.).
5. Tłumaczenie tekstów migowych na język polski oraz tekstów polskich na język migowy.
6. Językowe, kulturowe i społeczne aspekty komunikacji głuchych.

Stymulacja operacyjnego rozumowania dziecka z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W2.	Słuchacz: zna psychologiczne i społeczne koncepcje rozwoju dziecka stanowiące teoretyczne podstawy rehabilitacji, edukacji, terapii oraz posiada wiedzę teoretyczną dotyczącą dojrzałości do uczenia się matematyki dzieci z wadą słuchu zna i rozumie specyficznych trudności w uczeniu się matematyki dzieci niesłyszących i słabo słyszących: rozpoznaje objawy, wskazuje zakresy, wyjaśnia przyczyny ma pogłębioną wiedzę na temat diagnozy dziecięcego liczenia, operacyjne rozumowanie na poziomie konkretnym dzieci z wadą słuchu, stosowanych narzędzi diagnostycznych ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą metodyki postępowania terapeutycznego i wspomagania rozwoju dzieci niesłyszących i słabosłyszących doświadczających nadmiernych trudności w
	E.1S.W5	
	.	
	E.1S.W7.	

		uczeniu się matematyki
		Umiejętności
	E.1S.U2. E.1S.U5 E.1S.U7.	umie posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania, interpretowania i prognozowania w ramach różnych kontekstów działalności edukacyjnej - zdiagnozować dojrzałość dziecka do uczenia się matematyki; analizować i interpretować wyniki diagnozy potrafi konstruować scenariusze zajęć wspomagających aktywność matematyczną dziecka z wadą słuchu na poziomie rozumowania przedoperacyjnego oraz operacyjnego na poziomie konkretnym
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1.	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu potrafi przyjąć odpowiedzialność za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z wadą słuchu.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teorie i ogólne zasady rozwoju poznawczego dziecka – ukazanie na tym tle specyfiki rozwoju psychofizycznego dzieci z wadą słuchu; 2. Problem dojrzałość dziecka z uszkodzonym narządem słuchu do uczenia się matematyki; 3. Dziecięce liczenie – podstawą uczenia się matematyki (intuicje matematyczne na poziomie rozumowania przedoperacyjnego – liczenie, porównywanie liczebności zbiorów, wyznaczanie wyniku dodawania i odejmowania); 4. Rozwój operacyjnego rozumowania i jego znaczenie w uczeniu się matematyki przez dzieci niesłyszące i słabo słyszające Przystwojenie pojęcia liczby naturalnej (stałość liczby, tworzenie konsekwentnych serii); 5. Zdolność do posługiwania się reprezentacjami ikonicznymi i symbolicznymi przez dzieci niesłyszące i słabosłyszące 6. Diagnoza specyficznych trudnościami w uczeniu się matematyki dzieci z wadą słuchu – wersja werbalna, wersja w systemie językowo-migowym 7. Konstruowanie programów indywidualnych – stymulowanie aktywności matematycznej dziecka z wadą słuchu na poziomie rozumowania przedoperacyjnego oraz operacyjnego na poziomie konkretnym 		

Podstawy wczesnej rewalidacji dziecka z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W6. E.1S.W7.	Słuchacz: ma wiedzę dotyczącą prawidłowości i zaburzeń rozwoju dziecka z wadą słuchu oraz wynikających z nich specjalnych potrzeb w zakresie wczesnego wspomaganie

		rozwoju;
		zna teoretyczne podstawy <i>Programu Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków w Polsce</i>
		ma wiedzę w zakresie metod wspomagania rozwoju psychoruchowego dziecka z wadą słuchu (Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne, Metoda Kinezylogii Edukacyjnej P. Dennisona, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz)
		zna teoretyczne podstawy konstruowania indywidualnych programów usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu;
		Umiejętności
	E.1S.U6.	potrafi opracować indywidualny program usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu w oparciu o diagnozę psycho-pedagogiczną;
	E.1S.U7.	potrafi zaprojektować zajęcia wspomagające rozwój psychoruchowy dziecka z wadą słuchu oraz zajęcia usprawniające rozwój słuchu i mowy na podstawie zdobytej wiedzy teoretycznej, z wykorzystaniem właściwych pomocy dydaktycznych
		potrafi współpracować z rodzicami dziecka z wadą słuchu, rozumie ich potrzeby w zakresie wspomagania rozwoju dziecka
		potrafi komunikować się ze specjalistami zespołu interdyscyplinarnego pracującego z dzieckiem z wadą słuchu
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1.	Słuchacz: jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne, rozumie konieczność ich modyfikacji i wprowadzenia elementów innowacyjnych w oparciu o aktualną wiedzę metodyczną;
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. System wczesnej diagnozy i wczesnego wspomagania rozwoju małego dziecka w Polsce i innych krajach. 2. <i>Program Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków w Polsce.</i> 3. Metody wspomagania rozwoju psychoruchowego małego dziecka z wadą słuchu (Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne, Metoda Kinezylogii Edukacyjnej P. Dennisona, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz). 4. Metody wspomagania słuchu i mowy małego dziecka z uszkodzonym narządem słuchu 5. Indywidualny program usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu. 6. Udział rodziców w terapii małego dziecka z wadą słuchu. 		

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się(symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W4. C.5W3	Słuchacz: zna uwarunkowania środowiskowe wpływające na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
		na zasady dydaktyki specjalnej, które należy uwzględniać w pracy z uczniem z niepełnosprawnością sprzężoną.
		zna metody, formy i środki wykorzystywane w pracy z uczniami z niepełnosprawnością sprzężoną.
		zna kryteria doboru metod pracy z uczniami z niepełnosprawnością sprzężoną.
		Umiejętności
	E.1S.U4. E.1S.W9.	umie dostrzegać aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną
		opisać konsekwencje i specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej;
		rozpoznać potrzeby rozwojowe i edukacyjne osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową oraz opisać rozwój ich kompetencji życiowych i kontaktów społecznych, wychowanie, edukację, rehabilitację, terapię
		stosować wspomagające i alternatywne metody komunikacji z osobą ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową, opisywać wybrane metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań z osobą z niepełnosprawnością słuchową ;przeprowadzać diagnozę potrzeb i możliwości komunikacyjnych osoby z niepełnosprawnością sprzężoną w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji;
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K2.	potrafi być otwarty i wrażliwy na potrzeby dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
		potrafi nawiązywać kontakt z instytucjami oferującymi pomoc rehabilitacyjną osobom ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zespoły wad współwystępujące z wadą słuchu 2. Konsekwencje i specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej. 3. Alternatywne metody porozumiewania się z dzieckiem z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością. 4. Rozpoznanie potrzeb rozwojowych i edukacyjnych osób ze sprzężoną 		

niepełnosprawnością słuchową; tworzenie programów edukacyjno-terapeutycznych dla dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.

5. Adaptacja specjalistycznych środków dydaktycznych, indywidualnie dopasowanych do pracy dzieckiem z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
6. Znajomość procedur finansowania wsparcia socjalnego w pozyskaniu rozwiązań technologicznych dla dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
7. Zasady dydaktyki specjalnej pracy z dzieckiem z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.

Wsparcie rodziny dziecka z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W10	<p>Słuchacz: zna koncepcje systemowego modelu funkcjonowania rodziny oraz modele rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością</p> <p>ma wiedzę na temat proces prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania rodziny i na tym tle identyfikuje problemy rodziców posiadających dziecko z zaburzonym słuchem (akceptacja niepełnosprawności, utrudnienia życiowe, wsparcie społeczne)</p> <p>zna problemy dorosłych słyszących dzieci niesłyszących rodziców - CODA</p> <p>zna czynniki warunkujące sytuację psychospołeczną rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością słuchową;</p> <p>zna zasady prowadzenia interwencji kryzysowej, poradnictwa, grup wsparcia dla rodzin dzieci z wadą słuchu oraz działań o charakterze psychoedukacyjnym; posiada podstawową wiedzę dotyczącą instytucjonalnych form pomocy rodzinie</p>
		Umiejętności
	E.1S.U10.	<p>identyfikuje i interpretuje problemy rodziny dziecka z wadą słuchu</p> <p>właściwie dobiera i stosuje odpowiednie formy wspierania rodziny z dziecka z wadą słuchu, a także rodziny osób niesłyszących ze słyszącym dzieckiem – CODA; potrafi analizować sytuacje życia rodzin dzieci z wadą słuchu w powiązaniu z teoretycznym podejściem i uwarunkowaniami socjalno-bytowymi</p> <p>dokonyje pogłębionej diagnozy i oceny złożonych sytuacji rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych rodziny z dzieckiem z wadą słuchu</p> <p>potrafi zastosować odpowiednie formy wspierania rodziny dziecka z wadą słuchu</p>

		potrafi projektować plan pracy terapeutycznej z wykorzystaniem poznanych metod wspierania rodziny
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1. E.1.S.K2.	krytycznie ocenia własną wiedzę i umiejętności oraz wiedzę w zakresie wsparcia rodziny dziecka z wadą słuchu; odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy i dostrzega wartość podejmowanych działań z zakresu wspierania rodziny z dziecka z wadą słuchu
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zadania rodziny oraz czynniki warunkujące jej funkcjonowanie 2. Problemy rodziców dzieci z wadą słuchu w okresie diagnozy, rehabilitacji 3. Strategie radzenia sobie ze stresem u rodziców dzieci a sposób komunikacji językowej w rodzinie 4. Interwencja kryzysowa w rodzinie dziecka z wadą słuchu 5. Budowa procesu komunikacji z rodziną dziecka z wadą słuchu 6. Problemy dzieci słyszących (CODA) niesłyszących rodziców 7. Instytucje działające na rzecz rodzin dzieci z wadą słuchu 8. Sytuacja psychospołeczną rodzin z dzieckiem z wadą słuchu i niesłyszących rodzin ze słyszącym dzieckiem 		

Diagnostyka w pedagogice specjalnej		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	C.6.W1. C.6.W2. C.6.W3. C.6.W4. C.6.W5. C.6.W6.	<p>Słuchacz zna i rozumie: założenia koncepcji diagnozy specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży z różnymi rodzajami niepełnosprawności</p> <p>rozumie konieczność stosowania procedur transdyscyplinarnych obejmujących ocenę kliniczną, psychologiczno-pedagogiczną, logopedyczną oraz charakterystykę społeczną w pedagogice specjalnej</p> <p>zna procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych i ich przydatność w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju oraz skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji</p> <p>rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.</p>
		Umiejętności
	C.6.U1.	analizować dokumenty i wytwory ucznia pod kątem określenia

	C.6.U2. 6.6.U3. C.6.U4.	jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej; konstruować narzędzia do diagnozy pedagogicznej; planować ewaluację procesu edukacyjno-terapeutycznego uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
		Kompetencje społeczne
	C.6.K1.	jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Diagnoza – definicja, klasyfikacje, modele, narzędzia
2. Kryteria klasyfikacji i rodzaje diagnoz
3. Zasady postępowania diagnostycznego w badaniach uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi
4. Metody, techniki, narzędzia diagnostyczne
5. Etapy diagnozy dziecka ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi
6. Studium przypadku jako procedura diagnostyczna
7. Diagnozowanie dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi wymagania procedur transdyscyplinarnych, obejmujących ocenę kliniczną, psychologiczno-pedagogiczną, logopedyczną oraz charakterystykę społeczną – stanowiących odniesienie do wyników diagnozy funkcjonalnej.
8. Ewaluacja procesu edukacyjno-terapeutycznego uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Dydaktyka specjalna

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	C.5.W1. C.5.W2. C.5.W3.	Słuchacz zna i rozumie: dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną, praktyczną i empiryczną o charakterze interdyscyplinarnym; konceptje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego oraz dydaktyki szczegółowe, Organizację zasady, metody, procesu edukacji uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji podejmowanych działań edukacyjnych.
		Umiejętności
	C.5.U1. C.5.U2.	potrafi: projektować zajęcia edukacyjne z uwzględnieniem konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej;

	C.5.U3.	indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą; pracować w zespole, pełniąc różne role, monitorować własne działania pedagogiczne i efekty edukacji uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych
		C.5.U3. pracować w zespole, pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i organizować realizację złożonych działań pedagogicznych.
		Kompetencje społeczne
	C.5.K1. C.5.K2. C.5.K3.	Jest gotów: do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej surdopedagoga wykazuje cechy refleksyjnego praktyka podejmuje działania z zakresie samodoskonalenia się
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dydaktyka specjalna - dział pedagogiki specjalnej i dydaktyki ogólnej - nauka teoretyczna, praktyczna, i empiryczna oraz interdyscyplina 2. Kształcenie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w powszechnym systemie oświatowym 3. Modele podejścia do edukacji uczniów z niepełnosprawnością 4. Proces nauczania i proces uczenia się w sytuacjach trudności edukacyjnych 5. Indywidualne programy edukacyjne 6. Rozwiązania dydaktyczne w specjalnym oddziaływaniu pedagogicznym 7. Efekty zabiegów pedagogicznych - monitorowanie osiągnięć ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi 		

Terapia w zakresie emisji głosu osób z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W12.	Słuchacz: zna budowę i rolę poszczególnych grup mięśniowych biorących udział w akcie mowy zna zasady higieny głosu; zna zasady, metody ćwiczeń dykcji ma wiedzę na temat zaburzeń emisji głosu występujących u osób

		z wadą słuchu
		Umiejętności
	E.1S.U12.	potrafi oddychać torem przeponowo-żebrowym i umie nauczyć tak oddychać osobę z wadą słuchu
		potrafi wydłużyć fazę wydechową i wzmocnić głos osoby z wadą słuchu
		umie zapobiegać schorzeniom gardła i strun głosowych u osób z wadą słuchu
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K2.	Akceptuje własne i innych możliwości głosowe

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Budowa i rola poszczególnych grup mięśniowych biorących udział w akcji mowy
2. Zaburzenia emisji głosu występujące u osób z wadą słuchu
3. Profilaktyka narządów artykulacyjnych
4. Ćwiczenia wydłużenia fazy wydechowej
5. Ćwiczenia głosowe, artykulacyjne, dykcyjne
6. Zasady higieny głosu

Rehabilitacja dzieci i młodzieży zaopatrzonych w systemy implantów słuchowych

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2.SW2.	<p>Słuchacz: zna zasady kwalifikacji do zabiegu wszczepienia implantu ślimakowego</p> <p>zna koncepcję nauczania-uczenia się i rehabilitacji osób z wadą słuchu oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań</p> <p>merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć z dziećmi i młodzieżą zaopatrzonymi w implanty słuchowe</p> <p>zna zasady efektywnego wykorzystywania słuchu wspomaganego implantem słuchowym w rehabilitacji mowy dziecka z wadą słuchu</p>
		Umiejętności
	E.2.SU2.	<p>dokonywać pogłębionej diagnozy i oceniania złożonych sytuacji rehabilitacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych ucznia z wadą słuchu zaopatrzonego w implant słuchowy</p> <p>potrafi projektować zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne w zakresie wychowania słuchowego i treningu słuchowego, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować</p>

		niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów
		umie planować, organizować i monitorować realizację złożonych zespołowych działań pedagogicznych dla dzieci i młodzieży zaopatrzonych w implanty słuchowe
		Kompetencje społeczne
	E.2.S.K3.	potrafi w sposób odpowiedzialny pełnić role zawodową związaną z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną i terapeutyczną, w tym: dostrzegania potrzeby samodoskonalenia się
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa i działanie systemu implantu ślimakowego 2. Kwalifikacja do zabiegu wszczepienia implantu ślimakowego 3. Program wielospecjalistycznej opieki (medyczno-terapeutycznej) przed- i pooperacyjnej 4. Etapy rehabilitacji słuchowej osób zaopatrzonych w implanty słuchowe 5. Ocena postępów rehabilitacji osoby zaopatrzonej w implant ślimakowy (dobór narzędzi diagnostycznych) 6. Konstruowanie ćwiczeń słuchowych na materiale słownym – ćwiczenia „żywym” głosem 		

Surdopedagogiczna diagnoza funkcjonalna dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W5.	<p>Słuchacz: zna wybrane metody i narzędzia diagnostyczne wykorzystywane w diagnozie funkcjonalnej dzieci z wadą słuchu</p> <p>zna zasady konstruowania arkuszy obserwacyjnych;</p> <p>zna sposoby oceny postępów rewalidacji dziecka z wadą słuchu</p> <p>ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą metod wspomagania rozwoju dziecka z wadą słuchu</p>
Umiejętności		
	E.1S.U5.	<p>potrafi planować procedurę diagnozowania funkcjonalnego w oparciu o poznane narzędzia;</p> <p>potrafi opracować kwestionariusz wywiadu i arkusze obserwacji</p> <p>potrafi interpretować dane diagnostyczne i ocenić postępy w rewalidacji dziecka z wadą słuchu</p> <p>potrafi skonstruować w oparciu o wyniki diagnozy <i>Indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny dla dziecka z wadą słuchu</i></p>

Kompetencje społeczne		
	E.2.S.K3.	ma świadomość konieczności pogłębiania zasad etyki w procesie diagnozy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoretyczne podstawy diagnozy funkcjonalnej. 2. Metody i narzędzia wykorzystywane w procesie diagnozy funkcjonalnej dziecka z wadą słuchu 3. Rola zespołu specjalistów i innych osób wspierających w procesie rozpoznawania poziomu funkcjonowania dziecka z wadą słuchu 4. Projektowanie zadań diagnostycznych do oceny poziomu funkcjonowania ucznia w wybranej sferze 5. Sposoby oceny postępów w rehabilitacji dziecka z wadą słuchu 6. Zasady interpretacji wyników rozpoznania i formułowanie wniosków do edukacji i rehabilitacji/terapii. 7. Konstruowanie <i>Indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego dla dziecka z wadą słuchu.</i> 		

Diagnoza i terapia dzieci z centralnymi zaburzeniami przetwarzania słuchowego		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W2.	Słuchacz posiada wiedzę dotyczącą zaburzeń przetwarzania słuchowego APD
		wie i rozumie konsekwencji zaburzeń APD w edukacji dzieci słyszących
		ma wiedzę na temat metod rehabilitacji słuchu, u dzieci z zaburzeniami APD
Umiejętności		
	E.2S.U2.	umie przeprowadzić diagnostykę pedagogiczną w zakresie APD
		zróżnicować podtypy kliniczne APD
		dobierać metody terapeutyczne do potrzeb dzieci z APD – trening słuchowy
Kompetencje społeczne		
	E.2S.K4.	potrafi współpracować w interdyscyplinarnym zespole specjalistów (audiolog, logopeda, protetyk słuchu) - wykazuje się wytrwałością w pokonywaniu trudu rehabilitacji
TREŚCI PROGRAMOWE		
1. Definicje centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego (APD)		

2. Objawy APD
3. Etiologia zaburzeń przetwarzania słuchowego
4. Diagnostyka pedagogiczna APD
5. Diagnostyka audiologiczna APD
6. Podtypy kliniczne APD
7. Postępowanie terapeutyczne w APD
8. Metody terapii słuchowej (Neuroflow, Johansen, Warnkego, Tomatis)
9. Trening słuchowy

Metodyka nauczania w edukacji przedszkolnej dziecka z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W1. E.2S.W3.	<p>Słuchacz: zna <i>Podstawę programową wychowania przedszkolnego</i> z uwzględnieniem adaptacji treści nauczania i wychowania do specjalnych potrzeb edukacyjnych i rehabilitacyjnych dzieci niesłyszących oraz słabosłyszących ; realizowane programy nauczania w placówkach przedszkolnych specjalnych dla dzieci z wadą słuchu oraz integracyjnych</p> <p>ma wiedzę na temat celu wychowania przedszkolnego, zadań profilaktyczno-wychowawczych oraz rewalidacyjnych przedszkola, metod i form pracy stosowanych na poziomie edukacji przedszkolnej dzieci z uszkodzonym narządem słuchu</p> <p>ma wiedzę na temat metod rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej dzieci z wadą słuchu, prowadzenia dialogu w języku fonicznym oraz w języku migowym</p> <p>ma wiedzę w zakresie metodycznego toku postępowania, organizacji zabawy, nauki i wypoczynku i rehabilitacji dzieci niesłyszących i słabosłyszących biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne dzieci z uwzględnieniem sposobu komunikowania się: werbalnie w języku migowym a także warunków dwujęzycznego wychowania</p>
	E.1S.W11.	zagadnienia związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga – zadania, zakres działalności, kompetencje, predyspozycje; relacje z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, specjalistami, społeczeństwem, zasady etyczne, efektywność działalności zawodowej
		Umiejętności
	E.2S.U1. E.2S.U3	potrafi analizować zajęcia dydaktyczno- wychowawcze oraz rewalidacyjne z dziećmi z wadą słuchu określając ich tematykę, założone i zrealizowane cele w tym cele rewalidacyjne, zastosowane metody, formy, oraz etapy zajęć, dobór zabaw i

		<p>ćwiczeń, poprawność toku metodycznego, uwzględnianie specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci słabosłyszących i niesłyszących oraz specyfiki komunikowania się werbalnego oraz w PJM</p> <p>potrafi zaprojektować plan oraz opracować scenariusz zajęć dydaktyczno - wychowawczych dla dzieci z wadą słuchu w wieku przedszkolnym biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wychowaniu dzieci z uszkodzonym narządem słuchu, dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, rodzaje zabaw i ćwiczeń; oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się dwujęzycznego w toku wychowania przedszkolnego dzieci niesłyszących</p> <p>potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce dydaktyczne z uwzględnieniem celu zabaw, zajęć dydaktyczno – wychowawczych oraz specyfiki potrzeb w zakresie rewalidacji i edukacji dzieci niesłyszących i słabosłyszących</p>
	E.1S.U11.	dokonać analizy pracy surdopedagoga; budować relacje z dziećmi wadą słuchu w wieku przedszkolnym; dokonywać oceny efektywności pracy metodycznej z dzieckiem w wadą słuchu w wieku przedszkolnym;
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1. E.2S.K2. E.2S.K3. E.2S.K4.	jest gotów do okazywania empatii uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie lub grupie uczniów; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z innymi nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawa programowa wychowania przedszkolnego i Program Wychowania Przedszkolnego dzieci z uszkodzonym narządem słuchu 2. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci z wadą słuchu na poziomie wychowania przedszkolnego. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. 3. Diagnoza funkcjonalna dziecka z wadą słuchu w przedszkolu. 4. Konstruowanie Indywidualnego Programu Edukacyjno Terapeutycznego dla dziecka z wadą słuchu w wieku przedszkolnym 5. Realizacja celów rewalidacyjnym w przedszkolu specjalnym, integracyjnym, ogólnodostępnym. 6. Obszary aktywności dziecka z wadą słuchu w przedszkolu 7. Cele i zadania zabaw realizowanych z dziećmi z wadą słuchu w przedszkolu z punktu widzenia ich potrzeb rozwojowych i rewalidacyjnych 8. Metody pracy z dzieckiem z wadą słuchu w przedszkolu specjalnym i integracyjnym (słuchowo - werbalne, dwujęzyczne z wykorzystaniem PJM) 9. Globalne czytanie w wychowaniu dzieci z wadą słuchu 10. Współpracy z innymi nauczycielami oraz specjalistami w celu doskonalenia warsztatu pracy Surdopedagoga. 		

Metodyka nauczania w edukacji wczesnoszkolnej uczniów słabosłyszących i niesłyszących

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W1. E.2S.W3.	<p>Słuchacz: zna Podstawę programową kształcenia ogólnego w zakresie edukacji wczesnoszkolnej uczniów niesłyszących oraz słabosłyszących, realizowane programy nauczania w placówkach specjalnych oraz integracyjnych z uwzględnieniem adaptacji treści nauczania do specjalnych potrzeb edukacyjnych i rehabilitacyjnych uczniów</p> <p>ma wiedzę na temat celów, metod i form pracy stosowanych w kształceniu i wychowaniu uczniów słabosłyszących i niesłyszących klas I-III szkoły podstawowej</p> <p>ma na temat metod rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej uczniów słabosłyszących niesłyszących na poziomie edukacji wczesnoszkolnej w klasach I-III</p> <p>ma uporządkowaną wiedzę w zakresie metodycznego toku postępowania podczas opracowywania wybranych zagadnień treści kształcenia, określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego w zakresie edukacji wczesnoszkolnej uczniów słabosłyszących i niesłyszących biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z uwzględnieniem sposobu komunikowania się: werbalnie w języku migowym a także warunków dwujęzycznego nauczania oraz wykorzystywania w procesie porozumiewania się metod wspomagających (fonogesty)</p>
	E.1S.U11.	zagadnienia związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga – zadania, zakres działalności, kompetencje, predyspozycje; relacje z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, specjalistami, społeczeństwem, zasady etyczne, efektywność działalności zawodowej
		Umiejętności
	E.2S.U1. E.2S.U3 E.1S.U11.	<p>potrafi analizować zajęcia dydaktyczne z uczniami słabosłyszącymi oraz niesłyszącymi prowadzone przez surdopedagoga określając założone i zrealizowane cele, zastosowane metody, formy, środki dydaktyczne oraz etapy zajęć, dobór ćwiczeń, zadań, poprawność toku metodycznego uwzględnianie specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów słabosłyszących i niesłyszących oraz specyfiki komunikowania się werbalnego oraz w PJM</p> <p>potrafi formułować cele dydaktyczne, wychowawcze, rewalidacyjne w odniesieniu do konkretnej jednostki</p>

		dydaktycznej (zajęcia zintegrowane w klasach I-III)
		potrafi zaprojektować plan oraz opracować konspekt zajęć dydaktyczno - wychowawczych dla uczniów słabosłyszących oraz niesłyszących klas I-III biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wychowaniu dzieci z wadą słuchu dobierając i stosując właściwe cele, metody, formy, środki dydaktyczne, rodzaje ćwiczeń i zadań; oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się dwujęzycznego w toku nauki szkolnej w szkole specjalnej
		potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce dydaktyczne z uwzględnieniem celu zajęć dydaktyczno-wychowawczych oraz specyfiki potrzeb w zakresie rewalidacji i edukacji dzieci słabosłyszących i niesłyszących
		dokonać analizy pracy surdopedagoga; budować relacje z dziećmi wadą słuchu; dokonywać oceny efektywności pracy metodycznej z uczniem w wadą słuchu;
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1. E.2S.K2. E.1S.K1. E.1S.K2. E.2S.K4.	jest gotów do okazywania empatii uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie lub grupie uczniów; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych samodzielnego pogłębiania wiedzy surdopedagogicznej; autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym i współpracy z innymi nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawa programowa kształcenia ogólnego w szkole podstawowej, adaptacja treści (klasy I-III) 2. Strategie realizacji programu nauczania zintegrowanego w edukacji wczesnoszkolnej z uwzględnieniem specyfiki postępowania metodycznego związanej z metodami rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej ucznia słabo słyszającego i niesłyszącego: metoda ustno słuchowa; wykorzystanie fonogestów – jako metody wspomagającej proces odczytywania mowy z ust; metoda bimodalna jednojęzyczna; 3. Konstruowanie Indywidualnego Programu Eukacyjno-Terapeutycznego (IPET) dla ucznia z wadą słuchu w kl. I-III 4. Cele rewalidacyjne realizowane w klasach I-III z uczniami słabo słyszającymi i niesłyszącymi 5. Tok metodycznego postępowania podczas opracowywania następujących zagadnień: Nauka czytania i pisanie w klasie I (Specyfika wprowadzenie nowej litery); Doskonalenie nauki czytania w klasie II i III; Ćwiczenia gramatyczne; Ćwiczenia słownikowo – frazeologiczne; Ćwiczenia stylistyczne (wypowiedzi ustne i pisemne); Czytanie ze zrozumieniem - metodyczne kroki opracowywania czytanki. 6. Model edukacji dwujęzycznej uczniów niesłyszących w szkole specjalnej. 7. Współpracy z innymi nauczycielami oraz specjalistami w celu doskonalenia warsztatu pracy Surdopedagoga 		

Reedukacja ucznia z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W1.	Słuchacz: zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć reedukacyjnych z dziećmi z wadą słuchu zna metody wspomagania rozwoju dziecka z wadą słuchu wykorzystywane w reedukacji trudności w nauce czytania i pisanie oraz trudności w uczeniu się
		Umiejętności
	E.2S.U1. E.2S.U3	umie: przygotować, w oparciu o wstępną diagnozę, plan oraz opracować scenariusz zajęć reedukacyjnych dla dziecka z wadą słuchu projektować i przeprowadzać zajęcia rehabilitacyjne, edukacyjne i terapeutyczne, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1. E.2S.K2. E.2S.K3.	Wykazuje wrażliwość na problemy trudności w nauce dziecka z wadą słuchu
	E.2S.K4.	wykazuje właściwą postawę wobec dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością słuchową oraz alternatywnych sposobów komunikowania się z nimi
		umie pracować w zespole pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami i uczestnikami procesu reedukacji dziecka z wadą słuchu
		prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Metodyka ćwiczeń usprawniających, wyrównawczych i korekcyjnych
2. Wykorzystywanie różnych metod wspomagających pracę z dziećmi z wadą słuchu (np. fonogesty).
3. Rola treningu słuchowego w procesie rehabilitacji słuchu i mowy dzieci niesłyszących i słabosłyszących
4. Metody wspomagające edukację przedszkolną i szkolną dziecka z wadą słuchu (np. psychostymulacja, Ruch Rozwijający W. Sh., Metoda dobrego Startu, Kinezylogia Edukacyjna)

5. Reedukacja trudności w czytaniu i pisaniu dzieci z wadą słuchu (między innymi Metoda 18 struktur, Metoda Krakowska)

Specyfika nauczania przedmiotowego uczniów niesłyszących i słabosłyszących w specjalnych szkołach podstawowych i ponadpodstawowych

EFEKTY UCZENIA

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W1. E.2S.W3	Słuchacz: ma elementarną, uporządkowaną wiedzę w zakresie metodycznego toku postępowania podczas opracowywania wybranych zagadnień treści kształcenia, określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego w zakresie edukacji klas wyższych uczniów słabosłyszących i niesłyszących biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z uwzględnieniem sposobu komunikowania się: werbalnie w języku migowym a także warunków dwujęzycznego nauczania oraz wykorzystywania w procesie porozumiewania się metod wspomagających (fonogesty)
		zna, rozumie i potrafi wyjaśnić znaczenie dobrej współpracy surdopedagoga z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka z wadą słuchu w procesie rehabilitacji kształcenia, wychowania
	E.2S.U1. E.2S.U3	<p style="text-align: center;">Umiejętności</p> <p>potrafi formułować cele dydaktyczne, wychowawcze, rewalidacyjne w odniesieniu do konkretnej jednostki dydaktycznej w klasach IV-VIII szkoły podstawowej oraz w szkole ponadpodstawowej</p> <p>potrafi zaprojektować plan oraz opracować scenariusz/konspekt) zajęć dydaktyczno - wychowawczych dla uczniów słabo słyszących oraz niesłyszących, realizowanych na poziomie klas IV-VIII szkoły podstawowej oraz w szkole ponadpodstawowej biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wych. dzieci i młodzieży z wadą słuchu, dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, środki dydaktyczne, rodzaje ćwiczeń/ zadań; oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się z uczniami</p>
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1. E.2S.K2	<p>przestrzega zasad moralnych i etycznych w pracy pedagoga; prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga</p> <p>potrafi zorganizować sytuacje do nabywania przez dzieci i młodzież z wadą słuchu doświadczeń w rozwiązywaniu konfliktów na zasadzie kompromisu i akceptacji potrzeb innych</p>

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Lekcja w klasach wyższych – jej właściwości metodyczne i psychologiczne
2. Program nauczania- budowa i właściwości, zasady konstruowania programu nauczania, opracowanie rozkładu materiału
3. Analiza i rozumienie tekstu przez uczniów z wadą słuchu, wykorzystanie różnych sposobów porozumiewania się na lekcjach w klasach wyższych
4. Weryfikacja metod nauczania, nowoczesne środki dydaktyczne.
5. Współpraca nauczyciela klas wyższych z rodzicami , wychowawcami internatu i specjalistami

Metodyka wychowania w internacie dziecka z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W4.	Śluchacz zna: koncepcję wychowania i nauczania-uczenia się osób z wadą słuchu oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań
		Zna merytoryczne i metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej, formy zasady prowadzenia zajęć w internacie dla dzieci z wadą słuchu
		zasady dotyczące efektywnego posługiwania się głosem przez nauczyciela i kształtowania emisji głosu ucznia
		normy związane z kulturą języka polskiego
		Umiejętności
	E.2S.U4.	Umie projektować i przeprowadzać zajęcia edukacyjne i wychowawcze w internacie dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów
		Prowadzić zajęcia w internacie w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb wychowanków, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą wychowanków
		Komunikować się ze specjalistami i osobami spoza środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K2	Śluchacz jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli

	E.2S.K3.	zawodowej związanej z działalnością opiekuńczo-wychowawczą;
		profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w grupie rówieśniczej
		dostrzegania potrzeby samodoskonalenia się i pogłębiania wiedzy pedagogicznej
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Specjalne potrzeby emocjonalno-społeczne, edukacyjne i rewalidacyjne dzieci i młodzieży z wadą słuchu 2. Zadania i funkcje internatu jako placówki opiekuńczo-wychowawczej dla dzieci z wadą słuchu, 3. Organizacja, metody i formy pracy dydaktyczno-wychowawczej w internacie oraz rodzaje prowadzonych zajęć 4. Podnoszenie kompetencji komunikacyjnych słabosłyszących i niesłyszących wychowanków w naturalnych sytuacjach wychowawczych (werbalnych i niewerbalnych) 5. Organizacje młodzieżowe działające na terenie internatu (samorząd, harcerstwo, kółka zainteresowań) 6. Metody rozwiązywania konfliktów w grupie rówieśniczej 7. Zasady i formy wsparcia współpracy wychowawcy internatu z nauczycielami szkoły i rodzicami dziecka z wadą słuchu 8. Sposoby integrowania szkolnych treści nauczania i tematyki zajęć dydaktycznych w internacie 9. Formy integracji niesłyszących ze środowiskiem ludzi słyszących w ramach zajęć w internacie. 		

Rehabilitacja i edukacja osób dorosłych z uszkodzonym narządem słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W8	Słuchacz: ma wiedzę na temat problemów tożsamości dorosłych osób z wadą słuchu oraz ich potrzeb w zakresie społecznego funkcjonowania, możliwości edukacji, zatrudnienia i rehabilitacji;
		- zna metody pracy i rehabilitacji osób dorosłych oraz formy przysługującego im wsparcia w zakresie wyposażenia w techniczne środki korekcyjne;
		- ma pogłębioną wiedzę w zakresie rodzaju wsparcia społecznego świadczonego dorosłym osobom z wadą słuchu oraz podmiotów oferujących wsparcie społeczne;
		- zna współczesne koncepcje socjalizacji, rehabilitacji i terapii osób dorosłych z wadą słuchu oraz uwarunkowania skuteczności

		<p>podejmowanych działań;</p> <p>rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganiu; doradztwo społeczno-zawodowe, psychoterapię, terapię zajęciową, preorientację społeczno-zawodową;</p>
		Umiejętności
	E.1S.U8.	<p>Słuchacz potrafi: scharakteryzować rehabilitację i edukację osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową;</p> <p>opisywać specyfikę funkcjonowania, potrzeb edukacyjnych, rozwojowych i funkcjonalnych, aktywizację indywidualną i społeczno-zawodową;</p> <p>wyjaśniać rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganiu tych osób; analizować doradztwo społeczno-zawodowe, psychoterapię, terapię zajęciową, preorientacją społeczno-zawodową; opisać organizację edukacji,</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1. E.1S.K2. E.1.S.K4.	<p>Słuchacz jest gotów: do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną i terapeutyczną;</p> <p>ma ukształtowaną postawę wrażliwości na problemy z obszaru surdopedagogiki, prezentowania właściwej postawy wobec osób z wadą słuchu oraz alternatywnych sposobów komunikowania się z nimi;</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Potrzeby edukacyjne, społeczno- emocjonalne i rehabilitacyjne dorosłych osób z wadą słuchu. 2. Problemy tożsamości społeczno- kulturowej osób słabosłyszących, niesłyszących i Głuchych. 3. Aktywizacja społeczno- zawodowa osób z wadą słuchu. 4. Wspieranie zatrudnienia osób z wadą słuchu. 5. Organizacja edukacji i rehabilitacji dorosłych osób z wadą słuchu w Polsce i innych krajach. 6. Rola środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji osób z wadą słuchu. 7. Dostępność środków korekcyjnych dla osób dorosłych z wadą słuchu. 8. Dostępność przestrzeni publicznej dla osób z wadą słuchu. 		

Praktyka asystencka

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	C.7.W1. C.7.W2.	Słuchacz zna: specyfikę funkcjonowania placówki oświatowej, specjalnej, integracyjnej w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji; zna zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom z różnymi rodzajami niepełnosprawności w różnych placówkach oświatowych
		Umiejętności
	C.7.U1. C.7.U2.	potrafi prowadzić obserwację funkcjonowania dziecka i nauczyciela- wychowawcy w placówce oświatowej; potrafi dokonać analizy obserwowanych zajęć opiekuńczo-wychowawczych, interpretować zaobserwowane sytuacje i zdarzenia pedagogiczne oraz podjąć trafne działania pedagogiczne zapewniające bezpieczeństwo
		Kompetencje społeczne
	C.7.K1.	jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk oraz z innymi nauczycielami – wychowawcami w celu poszerzania swojej wiedzy.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Założenia funkcjonowania placówki oświatowej: strukturą organizacyjną ogólnie plany pracy opiekuńczo-wychowawczej oraz sposoby ich realizacji.
2. Formy działań wspierających dziecko z niepełnosprawnością organizowanych na terenie placówki oświatowej
3. Zasady zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom i młodzieży z wadą słuchu w placówkach oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych
4. Zadania zespołu wspierającego rozwój wychowanka z niepełnosprawnością w placówce oświatowej

Praktyki zawodowe

EFEKTY UCZENIA		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.3S.W1. E.3S.W2. E.3S.W3.	<p>Słuchacz: zna organizację i założenia programowe kształcenia i wychowania dzieci niesłyszących i słabosłyszących, realizowanymi w ramach wybranych placówek edukacyjnych specjalnych, integracyjnych</p> <p>zna specyfikę pracy z uczniem z wadą słuchu w Specjalnej szkole podstawowej oraz w internacie, w tym formy i rodzaje zajęć dydaktyczno-wychowawczych oraz zajęć o charakterze rewalidacyjnym, podstawowe cele, metody pracy oraz sposoby porozumiewania się, formy pracy oraz zasady realizacji funkcji kształcącej, opiekuńczo - wychowawczej i rewalidacyjnej</p> <p>zna zasady pracy zespołu wspierającego rozwój ucznia, m.in. surdopedagoga, pedagoga szkolnego, psychologa, logopedy, nauczyciela-wychowawcy, innych specjalistów oraz zna formy działań wspierających ucznia z wadą słuchu, organizowanych w ramach zajęć lekcyjnych oraz pozalekcyjnych</p> <p>Zna zasady zapewnienia bezpieczeństwa uczniom niesłyszącym i słabosłyszącym w szkole, internacie i poza nimi</p>
		Umiejętności
	E.3S.U1. E.3S.U2. E.3S.U3. E.3S.U4. E.3S.U5.	<p>potrafi dokonać analizy obserwowanych zajęć dydaktyczno-wychowawczych, określając ich tematykę, cele, metody, formy, środki dydaktyczne, etapy lekcji, rodzaje zabaw/ ćwiczeń/ zajęć oraz sposób uwzględniania specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz specyfiki komunikowania się werbalnego oraz w SJM/PJM.</p> <p>potrafi zaprojektować plan przebiegu zajęć dydaktyczno - wychowawczych (konspekt) dla dzieci niesłyszących i słabosłyszących realizowanych w przedszkolu i szkole podstawowej oraz w internacie z uwzględnieniem metodycznych wskazówek do pracy z dziećmi z wadą słuchu, dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, środki dydaktyczne, rodzaje zabaw/ ćwiczeń/ zajęć.</p> <p>umie wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy surdopedagogów, ich interakcji z uczniami werbalnej oraz w języku migowym w trakcie zajęć dydaktycznych , wychowawczych i opiekuńczych</p> <p>przeprowadzić zajęcia z dziećmi niesłyszącymi , słabo słyszącymi w wybranej specjalnej placówce edukacyjnej na poziomie edukacji wczesnoszkolnej oraz w internacie, zgodnie z opracowaną koncepcją oraz dokonywać na bieżąco potrzebnych modyfikacji, dostosowując proces nauczania do potrzeb i możliwości uczniów niesłyszących.</p>
		Kompetencje społeczne
	E.3S.K.1	Słuchacz: gotów jest do współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi surdopedagogami i wychowawcami w

		cwlu poszerzenia swojej wiedzy
--	--	--------------------------------

TREŚCI PROGRAMOWE

5. Zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania placówki, szczególnie z jej strukturą organizacyjną, ogólnymi planami pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz sposobami ich realizacji.
6. Dokonanie ogólnej analizy koncepcji pracy zespołu wspierającego rozwój dziecka, m.in. pedagoga, psychologa, logopedy, nauczyciela-wychowawcy, innych specjalistów wspierających rozwój dziecka z uszkodzonym narządem słuchu
7. Poznanie form działań wspierających dziecko organizowanych na terenie placówki.
8. Poznanie metod i narzędzi dokonywania wieloprofilowej oceny funkcjonalnej ucznia oraz wytycznych do konstruowania indywidualnych planów rozwoju dziecka
9. Hospitowanie zajęć- sporządzanie protokołów i pisemnych uwag na temat zajęć:
 - poznanie dokumentacji dziecka, organizacji nauczania oraz przebiegu uczenia się dziecka;
 - poznanie procesu nauczania oraz specyfiki przebiegu zajęć edukacyjnych;
 - ocena zakresu treści, metod, form, środków dydaktycznych oraz stosunku nauczycieli do wychowanków.
6. Prowadzenie dokumentacji dotyczącej obserwowanych zajęć, sytuacji dydaktyczno-wychowawczych – ujęcie ich w protokołach hospitacyjnych
7. Samodzielne przeprowadzenie zajęć zgodnie z rodzajem zajęć określonych w programach kształcenia dla danej specjalności:
 - planowanie i prowadzenie zajęć zgodnie z opracowaną koncepcją;
 - w czasie prowadzonych zajęć wykorzystanie różnorodnych metod dydaktyczno-wychowawczych a zwłaszcza aktywizujących;
 - zaplanowanie i przeprowadzenie zajęć zgodnie z wymogami metodycznymi

